
[2001-10-RE](#)

CAUSA 2001-10-RE

Número de registre: 95-2001. Recurs d'empara

AUTE DEL DIA 18 DE MAIG DEL 2001

BOPA núm. 49, de 23 de maig del 2001

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional el dia 2 d'abril del 2001 per la representació processal del Sr. Eduard Ripoll Sort, mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra els autes de dates 8 i 30 de març del 2001, dictats per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, per haver-se pogut produir una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció reconegut a l'article 10 de la Constitució i atès que sol·licita al Tribunal Constitucional que dicti sentència en la qual "es declarin infringits els Drets establerts en l'article 10 de la Constitució, s'anul·lin els Autes de la Sala civil del Tribunal Superior de Justícia de dates vuit i trenta de març del 2001 notificats a aquesta representació processal en les mateixes dates i es reconegui el dret del recurrent a obtenir una resolució sobre el fons en el tema objecte del present recurs";

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal de data 19 d'abril del 2001;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Miguel Ángel Aparicio Pérez;

Antecedents

Primer

Amb data 26 de febrer de 1998, la Sra. M.C.G.M. va formular una demanda laboral contra el Sr. Eduard Ripoll Sort en la seva qualitat de gerent del negoci Distributions Ripoll.

Amb data 10 de novembre de 1999, la Secció Civil del Tribunal Unipersonal de la Batllia va dictar una sentència en què acordava estimar la demanda esmentada i condemnava el Sr. Eduard Ripoll Sort, entre altres, a pagar a la demandant la quantitat de 558.318.- pessetes, més els interessos

legals.

Segon

Amb data 29 de novembre de 1999, la representació processal del Sr. Eduard Ripoll Sort va presentar recurs d'apel·lació cometent un error material en afirmar que s'interposava el recurs en nom d'una tercera persona.

Amb data 15 de desembre de 1999, el batlle va dictar una providència mitjançant la qual acordava inadmetre la sol·licitud del recurs d'apel·lació d'aquesta persona per no ser part en els autes.

Tercer

Amb data 16 de desembre de 1999, la representació processal del Sr. Eduard Ripoll Sort va instar el procediment urgent i preferent davant el batlle de guàrdia per vulneració dels drets reconeguts a l'article 10 de la Constitució en què demanava l'admissió del seu recurs d'apel·lació.

Amb data 17 de desembre de 1999, la representació processal del Sr. Eduard Ripoll Sort va presentar un segon escrit mitjançant el qual corregia uns errors de redacció continguts en el primer.

Amb data 12 de gener del 2000, el batlle de guàrdia va acordar inadmetre les pretensions formulades en els escrits de dates 16 i 17 de desembre de 1999.

Quart

Amb data 26 de gener del 2000, la representació processal del Sr. Eduard Ripoll Sort va interposar recurs d'apel·lació contra l'aute dictat pel batlle de guàrdia en el marc del procediment urgent i preferent.

Amb data 28 de febrer del 2000, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va acordar desestimar el recurs d'apel·lació interposat en el marc del procediment urgent i preferent contra l'aute de data 12 de gener del 2000 dictat pel batlle de guàrdia i "subsanan d'ofici l'error material existent en l'escrit d'apel·lació de data 29 de novembre de 1999, en el marc del procediment laboral, essent la part apel·lant el senyor Eduard Ripoll Sort" i no la persona el nom de la qual figurava en l'escrit.

Cinquè

Amb data 27 de juliol del 2000, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va dictar una sentència en què acordava desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal del Sr. Eduard Ripoll Sort i confirmava en totes les seves disposicions la sentència de la Secció Civil del Tribunal Unipersonal de Batlles de data 10 de novembre de 1999.

Sisè

Amb data 18 de setembre del 2000, la representació processal del Sr. Eduard Ripoll Sort va presentar un recurs de revisió davant la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, "d'acord amb les previsions dels articles 2 i següents de la Instrucció de data 24 de gener del 1905, modificada per la Llei transitòria de procediments judicials".

Amb data 8 de març del 2001, el president de la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va dictar

un aute mitjançant el qual acordava no admetre el recurs de revisió sol·licitat ja que “els art. 2 i següents de la Instrucció de 24 de gener de 1905 no són vigents, en haver estat modificats per la Llei transitòria de procediments judicials tal com manifesta el mateix escrit de la representant del senyor Ripoll Sort” i que la Llei esmentada “no autoritza interposar un recurs de revisió davant la Sala Civil del Tribunal Superior contra les sentències dictades en grau d’apel·lació quan en la opinió de la representant del recurrent lesionen els interessos del seu representat ni autoritza una tercera instància”.

Setè

Amb data 12 de març del 2001, la representació processal del Sr. Eduard Ripoll Sort va interposar incident de nul·litat d’actuacions, d’acord amb el que disposa l’article 18 bis apartat 3 de la Llei transitòria de procediments judicials, contra l’aute de data 8 de març esmentat per vulneració del dret fonamental a la jurisdicció reconegut a l’article 10 de la Constitució.

Mitjançant aute de data 30 de març del 2001, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va desestimar l’incident de nul·litat d’actuacions declarant que “no existeix vigent cap llei de procediment ni altra norma amb rang de llei que reguli el recurs de revisió en matèria civil, a diferència de l’ordre penal on l’art. 282 del seu Codi de procediment l’estableix i el regula amb la determinació dels supòsits en què és admissible” i afegeix que el recurs de revisió previst en la Instrucció del 24 de gener del 1905 “era un recurs ordinari de tercera instància contra les sentències dictades en la segona pel Mg. Jutge d’Apel·lacions i es substancitava davant l’extingit Tribunal Superior de la Mitra; i aquell recurs va quedar sense vigència en promulgar-se la Llei Qualificada de la Justícia de 1993 tal com determinen les seves dues Disposicions finals i entraren en funcionament les noves institucions i procediments a partir del dia 2 de gener de 1993; sent evident que el recurs extraordinari de revisió a que fa referència l’art. 56 de la nova llei, no té res a veure amb l’ordinari de tercera instància de la Instrucció de 1905 i, per tant, no pot ara aplicar-se aquell procediment derogat ni ser tramitat davant un Tribunal inexistent”.

Vuitè

Amb data 2 d’abril del 2001, la representació processal del Sr. Eduard Ripoll Sort va interposar recurs d’empara davant el Tribunal Constitucional, contra els autes de dates 8 i 30 de març del 2001, per vulneració dels drets reconeguts a l’article 10 de la Constitució.

En el seu escrit de recurs d’empara la representació processal del recurrent manifesta que “la denegació d’un recurs per part d’un tribunal investit de plena competència per llei (article 56 de la llei qualificada de la justícia) en base a un procediment previst també per una llei no derogada expressament (instrucció de 1905), vulnera el dret a la defensa i al procés degut del senyor Ripoll”. I afegeix que “També s’ha vulnerat el dret fonamental a la jurisdicció perquè la interpretació que està fent l’Aute impedeix l’accés a la resolució de fons” i perquè “manca l’enllaç entre la decisió judicial en relació a la llei i el sistema de fonts del dret andorrà”.

Per acabar, aquesta representació processal demana al Tribunal Constitucional que dicti sentència en la qual “es declarin infringits els drets establerts en l’article 10 de la Constitució, s’anul·lin els autes de la Sala civil del Tribunal Superior de Justícia de dates vuit i trenta de març del 2001 notificats a aquesta representació processal en les mateixes dates i es reconegui el dret del recurrent a obtenir una resolució sobre el fons en el tema objecte del present recurs”.

Novè

Amb data 19 d'abril del 2001, el Ministeri Fiscal va presentar el seu informe, en què considerava que les pretensions del recurrent són pròpies de la legalitat ordinària, consideració que comporta la inadmissibilitat del recurs per manca manifesta de contingut constitucional. Tot i això, el Ministeri Fiscal destaca que l'aute de data 30 de març del 2001 "fonamenta a bastament en dret la seva resolució ja sigui en la reserva de llei establerta per l'article de la Constitució ans esmentat, ja sigui en l'article 56 i les dues disposicions finals de la Llei Qualificada de la Justícia" i afegeix que la interpretació de la Sala Civil en relació amb la Instrucció de 1905 no és arbitrària ja que el text mateix de la Instrucció esmentada es refereix "a un recurs ordinari totalment diferenciat del recurs extraordinari de revisió quin exercici pretén l'avui recurrent en empara".

En conclusió el Ministeri Fiscal demana la inadmissió a tràmit del recurs d'empara per manca manifesta de contingut constitucional de la demanda.

Fonament jurídic únic

Tal com es desprèn dels antecedents, el demandant en empara actual ha estat escoltat en totes i en cada una de les instàncies pertinents en el procés a quo i ha rebut una resolució completa i motivada en totes les seves pretensions. No obstant això, el demandant manté que la no aplicació de la Instrucció de data 24 de gener de 1905 que regulava el recurs de revisió, pel fet que el Tribunal Superior de Justícia la va considerar derogada, suposa una lesió del seu dret constitucional a la jurisdicció.

El demandant justifica el seu parer assenyalant textualment que "el que no pot pretendre mai un tribunal ordinari és el refús a priori d'una norma de procediment no derogada expressament per una altra llei posterior com és el cas de la instrucció de l'any 1905". Aquest és el punt central de la seva argumentació i amb això el demandant s'equivoca completament: la declaració de derogació d'una norma no expressament derogada per una altra de posterior, ja sigui, com en aquest cas, la Llei transitòria de procediments judicials o ja sigui, com pot succeir en altres casos, la mateixa Constitució, correspon en exclusiva als tribunals ordinaris. Així doncs, aquesta alegació no solament manca de tot fonament constitucional sinó que també expressa un error de coneixement en la demanda. Per tant aquest recurs d'empara ha de ser del tot inadmès.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2001-10-RE, interposat per la representació processal del Sr. Eduard Ripoll Sort contra els autes de dates 8 i 30 de març del 2001, dictats per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia.

Segon

Notificar el present aute a la representació processal del Sr. Eduard Ripoll Sort, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Tercer

Publicar el present aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, pel Tribunal Constitucional, el 18 de maig del 2001.

Pere Vilanova Trias

Joan Josep López Burniol

President

Vicepresident

Philippe Ardant

Miguel Ángel Aparicio Pérez

Magistrat

Magistrat